

# РЕШЕНИЕ

№ 3276

гр. София, 12.05.2015 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43**  
**състав,** в публично заседание на 15.04.2015 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Весела Цанкова**

при участието на секретаря Ванюша Стоилова, като разгледа дело номер **12397** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба с вх. № 30842 от 08.12.2014г., по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от Е. П. Б., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Т. Д. Ч. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ап. 3 срещу заповед за задържане на лице рег. № 04/екз. 2619/25.11.2014г., издадена от полицейски орган от 04 Районно управление „Полиция” (РУП) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) - Министерство на вътрешните работи (МВР), с която Е. Б. е задържан за срок до 24 часа, на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

Оспорващият, чрез упълномощения си процесуален представител твърди, че заповедта е незаконосъобразна на основанията по чл. 146 от АПК. Излага доводи, че същата противоречи на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР и на целите на закона. Твърди, че в заповедта не са посочени фактическите и правни основания за задържане, както и правната квалификация на хулиганските прояви. Прави възражения, че по време на задържането не са извършвани неотложни процесуални действия, които да налагат предприемане на мярката за процесуална принуда. Също така счита, че направената поправка на чл. 63 ат ЗМВР (отм.) с действащата правна норма на чл. 72 от ЗМВР възпрепятства лицето да разбере правното основание, на което е задържан. Полицейското задържане е без ясно формулирана цел и основание, в нарушение на чл. 5 от ЕКЗПЧОС, на задържания не е разяснено правото да обжалва законността на

задържането, правото на адвокатска защита и правото да бъде уведомен член на семейството или друго заинтересовано лице за задържането му, задържането не е регистрирано, продължило е повече от 24 часа, задържането не съответства на целта по чл. 6 от ЗМВР, която е могла да бъде постигната и с предупреждение по чл. 65, ал. 1 от ЗМВР. Претендира заплащане на адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Ответникът – полицейски орган от 04 РУП – СДВР не представя становище по жалбата и не се представлява в съдебното производство.

Административен съд София - град, Първо отделение, 43-ти състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира, че жалбата е подадена от надлежна страна, адресат на оспорения административен акт, с правен интерес от оспорването, в срока по чл. 149 АПК, във вр. с чл. 72, ал. 4 ЗМВР и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съдът, приема за установено от фактическа страна следното:

На 25.11.2014г., в 22 часа жалбоподателят Е. П. Б. е задържан за срок до 24 часа в помещение за временно задържане на 04 РУП – СДВР, на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, като извършител на хулигански прояви. Задържането е разпоредено от Г. Т. Г., полицай при 04 РУП – СДВР. Заповедта е връчена лично на задържаното лице. Същият е освободен на 26.11.2014г. в 17.15 часа. Задържането е вписано в книгата на задържаните лица на 04 РУП – СДВР. Видно от подписаната декларация по чл. 74, ал. 3 от ЗМВР, на жалбоподателя са му разяснени правата по чл. 72, ал. 5 и ал. 6 от ЗМВР и по чл. 74, ал. 2, т. 6 от ЗМВР. Представена е справка от 18.12.2014г. относно извършена работа по преписка вх. № 513р – 5355/14 по описа на 04 РУП – СДВР. В справката е вписано, че на 25.11.2014г. около 21.30 часа, по повод на получен сигнал за семеен скандал на адрес в[жк][жилищен адрес] са изпратени служители на сектор „Охранителна полиция“ при 04 РУП – СДВР, които са установили, че Е. П. Б., който живее на адреса е в явно нетрезво състояние, демонстрирал е агресивно поведение пред служителите на МВР, отказвал е да изпълнява техните разпореждания и при изпълнение на служебните им задължения е нанесъл удар с глава в областта на главата на един от служителите, при което последният е паднал отново на земята и Б. му е нанесъл втори удар с крак отново в областта на главата. Веднага след това Б. е задържан в 04 РУП – СДВР за срок от 24 часа и по случая е образувано бързо производство № 2634/2014г. по описа на 04 РУП – СДВР, пр.пр.№53410/2014г. по описа на СРП за престъпление по чл. 131, ал.2, т. 3 във връзка с чл. 130, ал. 1 от НК, по което Б. е привлечен в качеството на обвиняем. С постановление от 10.12.2014г. на прокурор при СРП производството е прекратено, поради невменяемост на извършителя и инициране на процедура за принудително лечение по чл. 89, буква „б“ от НК. Видно от експертно решение №0428/20.02.2015г. на ТЕЛК, Е. П. Б. е освидетелстван с 54% трайно намалена работоспособност, поради органични разстройства на настроението.

Представено е съдебномедицинско удостоверение № 892/2014г. със заключение, че при извършен на 27.11.2014г. преглед на Е. П. Б. са установени кръвонасядания по лицето, тилната област, задната повърхност на шията, охлузвания по предната повърхност на гръдния кош, кръвонасядания по задната повърхност на гръдния кош, охлузвания, кръвонасядания на двата горни крайника, пресни белези от рани на дясната предмишница, кръвонасядания и охлузвания на двата долни крайника, като

част от травмите са с давност по – голяма от времето на инцидента. Представена е епикриза за болнично лечение в периода от 30.11.2014г. до 04.12.2014г. във връзка с мозъчно сътресение

Видно от удостоверение, издадено от 04 РУП – СДВР, Г. Т. Г. е назначен на длъжност полицаи в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ при 04 РУП – СДВР с правомощия на полицейски орган по Глава пета, Раздел I от ЗМВР.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Оспорената заповед е издадена от компетентен полицейски орган по смисъла на чл. 57, ал. 1 от ЗМВР, в пределите на материалната му компетентност по чл. 72, ал.1 от ЗМВР. Видно от удостоверение от 04 РУП – СДВР Г. Т. Г. е назначен на длъжност полицаи в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ при 04 РУП – СДВР, дейност по чл. 6, ал. 1, т. 2 от ЗМВР с правомощия на полицейски орган по Глава пета, Раздел I от ЗМВР. Заповедта е издадена в установената от закона форма по чл.74, ал. 2 от ЗМВР, с разясняване на правата на задържаното лице и вписване в регистъра по чл. 74, ал. 5 от ЗМВР. Посоченото в заповедта правно основание на чл. 72, ал.1, т.1 от ЗМВР е същото като по чл. 63, ал.1, т. 1 от ЗМВР (отм.), а именно наличие на данни за извършено престъпление, поради което не води до нарушаване на правата на лицето, поради възпрепятстване да разбере основанията за задържане. Спазен е срока по чл. 73 от ЗМВР, жалбоподателят е освободен преди изтичане на 24 часа от задържането му. Не са допуснати нарушения на административно-производствените правила при издаване на заповедта.

Неоснователни са доводите за материална незаконосъобразност на оспорения административен акт. За ефективното изпълнение на основните задачи на МВР, полицейските органи по смисъла на чл. 57, ал. 1 от ЗМВР са овластени от закона при условията на оперативна самостоятелност да вземат мерки за предотвратяване и разкриване на престъпления и нарушения на обществения ред, включително и да постановяват принудителни административни мерки, ограничаващи временно правата на определени лица. В конкретния случай полицейският орган се е позовал на основанията по чл. 72, ал.1, т. 1 от ЗМВР, наличие на данни за извършено престъпление. По делото е безспорно, че такива данни са били налице към момента на задържане. Е. П. Б. е задържан, защото по време на полицейска проверка е нанесъл удар с глава в областта на главата на един от полицейските служители, при което последният е паднал на земята и Б. му е нанесъл втори удар с крак отново в областта на главата, държал се е агресивно със служителите на МВР, отказвал е да изпълнява техните разпореждания. Правилно е преценено, че са налице данни за извършено престъпление и извършителят е задържан на основание чл. 72, ал.1, т. 1 от ЗМВР. Наличието на данни за извършено престъпление се потвърждава и от образуваната прокурорска преписка, по която на жалбоподателя е повдигнато обвинение за нанасяне на лека телесна повреда на полицейския служител. От фактическа страна в заповедта е посочено, че се касае за хулигански прояви, което макар да не съответства на правната квалификация на престъплението, за което е повдигнато обвинението е престъпление по чл. 325 от НК. Не е задължение на полицейския орган да направи правилна правна квалификация на престъплението, за което са налице данни и тази правна квалификация не се отразява на законосъобразността на заповедта за задържане. В случая е достатъчно, че са налице безспорни данни за извършено престъпление, при което е приложим текста на чл. 72, ал.1, т.1 от ЗМВР. Наличието на заболяване, поради което и на основание чл. 33, ал. 1 от НК обвиняемият не е

наказателноотговорен не е относимо към налагането на мярката на административна принуда по чл. 72, ал.1, т.1 от ЗМВР. Задържането за срок от 24 часа е допустимо и в случай, че лицето показва тежки психични отклонения и с поведението си нарушава обществения ред или излага живота си или живота на други лица на явна опасност, на основание чл.72, ал.1, т. 3 от ЗМВР. Налице са материалноправните предпоставки на чл.72, ал.1, т. 1 от ЗМВР. Към момента на задържането на жалбоподателя, към който момент се преценява съответствието на административния акт с материалния закон, съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК, са налице данни за извършено престъпление, тоест предпоставките за издаване на заповедта за задържане.

Не е основателно възражението за противоречие с целта на закона. От страна на административния орган е направена преценка на ситуацията и възможните последици от нея, при което правилно лицето е задържано с оглед осигуряване на обществения ред и спокойствието на съжителстващите с него лица. При демонстрираното поведение към полицейските служители, неизпълнение на техните разпореждания и причиняване на лека телесна повреда на един от служителите са били налице всички законови предпоставки за задържане на жалбоподателя, както с оглед извършеното от него престъпление, така и с цел предотвратяване на извършване на други посегателства върху съжителстващите с него лица. В хода на съдебното производство е разпитан като свидетел бащата на жалбоподателя, от чийто показания е видно, че Е. П. Б. е пребил дядо си, което е станало повод да се потърси съдействието на 04 РУП – СДВР. Бащата на Е. Б. дава показания също така, че синът му е имал хулигански прояви и предходни задържания на това основание, което също потвърждава необходимостта от преустановяване на противообщественото му поведение в случая чрез задържане на мястото на извършване на деянието.

Няма допуснато нарушение на нормите на чл. 5 от ЕКЗПЧОС. Съгласно чл.5, т.1 от ЕКЗПЧОС, никой не може да бъде лишен от свобода, освен в изброените случаи и в съответствие с процедури, предвидени от закона. В чл. 5, т.1, б. „с“ от ЕКЗПЧОС е посочено, че това са и случаите на призната необходимост да се предотврати извършване на престъпление или укриване след извършване на престъпление, какъвто е настоящия случай. Задържането на лицето, което след употреба на алкохол е проявило агресия срещу съжителстващо с него лице и срещу полицейски служител е обосновано с призната необходимост и има за цел предотвратяване на извършване на нарушения на обществения ред или друго престъпление. По тези причини издадената заповед съответства и на целта на закона.

Поради изложеното, жалбата е неоснователна и оспорването следва да бъде отхвърлено.

Воден от горното и на осн. чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК и чл. 143, ал. 4 АПК,

Административен съд София - град, Първо отделение, 43 - ти състав,

#### РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ оспорването на заповед за задържане на лице рег.№04/екз.2619 от 25.11.2014г., издадена от полицейски орган от 04 РУП при СДВР - МВР, с която Е. П. Б. е задържан за срок до 24 часа, на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б. в четиринадесетдневен срок, считано от

съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: